

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 września 2020 roku

Strona powodowa (...) Bank S.A. w W. w pozwie wniesionym w dniu 21 grudnia 2018 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, domagała się zapłaty od pozwanego S. H. kwoty 71031,87 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 51.320,28 zł od dnia 21 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty, jak też kosztów sądowych (k. 2-3).

W uzasadnieniu żądania pozwu strona powodowa podniosła, iż podstawą żądania jest umowa kredytu zawarta z pozwanym S. H. prowadzącym wówczas działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...). Środki z umowy kredytu nr (...) zostały uruchomione w dniu 20.10.2011 roku. Pozwany spłacał raty nieregularnie, a następnie całkowicie zaprzestał spłaty. Bank wypowiedział umowę, a roszczenie stało się wymagalne w dniu 7.01.2016 roku.

W dniu 14 lutego 2019 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w sprawie VI Nc-e (...) zgodnie z żądaniem pozwu (k. 5).

Pozwany złożył skutecznie sprzeciw od nakazu zapłaty (k. 6-7), w związku z czym sprawa została przekazana do tut. Sądu Rejonowego (k. 8v).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazując, że zawarł umowę kredytu konsumenckiego, a strona powództwa nie zachowała warunków wypowiedzenia umowy, w zakresie wezwania do zapłaty jak i wyznaczenia dodatkowego terminu do spłaty należności.

W piśmie procesowym z dnia 28 maja 2019 roku po przekazaniu sprawy do tut. Sądu Rejonowego powód wniósł o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanej K. H. z uwagi na jej odpowiedzialność solidarną z pozwanym S. H. z tytułu oświadczenia o ustanowieniu hipoteki na zabezpieczenie roszczeń banku wynikających z w/w umowy. (k. 11 – 18)

Postanowieniem z dnia 8 października 2019 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanej K. H.. Pozwana K. H. nie zajęła stanowiska w sprawie.

Na rozprawie w dniu 8 września 2020 roku pozwany oświadczył, iż co do zasady nie kwestionuje żądania pozwu, wniósł jedynie o rozłożenie należności na raty na podstawie art. 320 k.p.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany S. H. zawarł w dniu 13 października 2011 roku z (...) Bankiem S.A. umowę kredytu „Kredyt na start” nr (...) na kwotę 77889,47 złotych z przeznaczeniem na działalność gospodarczą pozwanego prowadzoną pod firmą Firma (...). Zabezpieczeniem spełnienia umowy przez pozwanego było oświadczenie K. H. o ustanowieniu hipoteki do kwoty 132 412,10 złotych na nieruchomości stanowiącej własność K. H. obj. Kw (...).

Pozwany był zobowiązany do spłaty zadłużenia z tytułu kredytu w 180 równych ratach zgodnie z harmonogramem spłaty, przy oprocentowaniu zmiennym na dzień udzielenia kredytu wynoszącym 4,72%. Bank mógł wypowiedzieć umowę w szczególności w sytuacji rażącego naruszania przez posiadacza karty postanowień Regulaminu lub umowy – w przypadku zalegania ze spłatą części lub całości dwóch rat kredytu i pomimo wezwania nie spłaci zaległości w ciągu 7 dni (§ 8 umowy).

Dowód: **(niesporne, nadto: umowa kredytu – k.30-32, odpis kw (...) – k. 42-43, dyspozycja uruchomienie – k. 48, 49)**

Pozwany początkowo regulował spłatę kredytu w terminie. Wobec późniejszych opóźnień w regulowaniu spłaty powód wezwał pozwanego do zapłaty, a następnie pismem z dnia 5.10.2015 roku wypowiedział pozwanemu umowę kredytową, jednocześnie wzywając pozwanego do uregulowania wynikających z tej umowy zobowiązań w łącznej kwocie 3256,40 złotych. Wskazano, iż brak wpłaty w/w kwoty w terminie 30 dni spowoduje postawienie w stan wymagalności całej kwoty kredytu tj. 68.340,28 złotych kapitału, wraz z należnymi odsetkami i kosztami. Pozwany w dniu 4 lutego 2016 roku zawarł ugodę z powodem w zakresie spłaty zobowiązania, jednak nie wywiązał się z jej warunków.

Dowód: (niesporne, nadto: rozliczenie umowy i spłat – k. 50, 51-65, 72-98, wezwania do zapłaty – k. 66, wypowiedzenie umowy wraz z dowodami doręczenia – k. 33-41 ugodą – k. 68-69).

Pozwana K. H. jest współwłaścicielem nieruchomości obj. Kw (...) gdzie w dziale IV wpisana jest hipoteka umowna do kwoty 132.412,10 na zabezpieczenie spłaty należności z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 13.10.2011 roku.

Dowód: (niesporne, wydruk elektronicznej księgi wieczystej – k. 42-43)

W dniu 21 grudnia 2018 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg banku z którego wynika, iż zadłużenie pozwanego z tytułu umowy kredytu na dzień jego wystawienia wynosiło 71031,87 złotych w tym kapitał w kwocie 51.320,28 złotych, odsetki od niespłaconego kapitału do dnia 20.12.2018 roku -18.243,59 złotych, koszty 1468 złotych.

Dowód: (niesporne, wyciąg z ksiąg banku – 44)

Pozwany ma 31 lat, z zawodu jest kucharzem. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Obecnie podejmuje prace dorywcze na stałe nie jest nigdzie zatrudniony. Miał obiecane zatrudnienie ale z uwagi na pandemię nie został przyjęty do pracy. Zarabia najniższą krajową, ma 1000 złotych oszczędności. Jest właścicielem samochodu marki S. z 2015 bądź 2016 roku.

K. H. jest matką pozwanego. Obecnie jest na emeryturze.

Dowód: (zeznanie pozwanego – k. 163/2 nagranie z rozprawy z dnia 8.09.2020 roku od 00:02:16)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentach przedstawionych przez stronę powodową. Przedłożone w sprawie dokumenty Sąd uznał za wiarygodne, ostatecznie nie były kwestionowane przez pozwaną. Zeznania pozwanego są wiarygodne, nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje w ocenie Sądu na uwzględnienie

Należy stwierdzić, iż pomiędzy stronami nie był sporny sam fakt zawarcia umowy oraz treść stosunku umownego. Umowa z dnia 10 października 2011 roku potwierdza warunki, na jakich został pozwanemu udzielony kredyt, jego kwotę oraz ustalone zasady spłaty zadłużenia. Z kolei dokument w postaci wypowiedzenia umowy jest miarodajny dla ustalenia daty wymagalności roszczenia. Pozwany przyznał, iż posiada zadłużenie wobec powoda, nie kwestionował jego wymagalności, wnosił jedynie o rozłożenie spłaty na raty.

W ocenie Sądu powód wykazał swoje roszczenie zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Mając na uwadze powyższe Sąd uwzględnił powództwo o zapłatę w całości, ograniczając jedynie odpowiedzialność solidarną K. H. do nieruchomości, na której została ustanowiona hipoteka umowna, z uwagi na fakt, iż oświadczenie o ustanowieniu hipoteki umownej uczyniło K. H. dłużnikiem jedynie rzeczowym, a nie osobistym. Należało przyjąć w związku z tym, że odpowiedzialność pozwanej K. H. wywodzi się ze złożonego oświadczenia o ustanowieniu hipoteki, a nie z samego zawarcia umowy kredytu, gdyż pozwana nie była kredytobiorcą, nie zaciągała zobowiązania wspólnie z pozwanym S. H..

Mając to na uwadze Sąd zasądził w pkt I solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 71031,87 zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 51320,28 zł od 21 grudnia 2018 roku do dnia wyrokowania ograniczając odpowiedzialność K. H. do nieruchomości obj. Kw (...). Ograniczenie daty odsetek należnych powodowi wynikało z rozstrzygnięcia Sądu zawartego w pkt II wyroku dotyczącego rozłożenia należności na 89 rat płatnych w 88 ratach po 800 złotych, zaś w ostatniej racie w kwocie 631,87 zł plus odsetki z zastrzeżeniem dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Rozłożenie na raty należności orzeczonej w pkt I nastąpiło w uwzględnieniu wniosku pozwanego oraz jego sytuacji życiowej i majątkowej. Sąd miał na uwadze, iż pozwany obecnie osiąga niewysoki dochód, nie posiada stałego zatrudnienia i nie ma większych oszczędności, ani majątku. Spłata ratalna umożliwi zatem pozwanemu wywiązywanie się ze zobowiązania, a jednocześnie zagwarantuje powodowi uzyskanie należnych mu środków finansowych. Ukształtowanie rat w określonej w wyroku wysokości pozwoli pozwanemu na realną spłatę tego zadłużenia.

W pkt III Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie, tj. co do kwoty odsetek po dacie wyrokowania.

W pkt IV Sąd obciążył pozwanych opłatą od pozwu oraz opłatą od pełnomocnictwa, a w pozostałym zakresie na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył pozwanych kosztami wynagrodzenia pełnomocnika. Sąd miał na uwadze sytuację życiową i majątkową pozwanych oraz fakt, iż po stronie powodowej występował profesjonalny podmiot posiadający stałą obsługę prawną.

O wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu orzeczono na podstawie § 4 i 8 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 roku poz. 18 j.t).

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie;
2. Odpis doręczyć pełnomocnikowi powoda
3. Kal. 14 dni

2 października 2020 roku